

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/96/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124340938
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vargová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:6124340938.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte v zložení z predsedu senátu JUDr. Jany Vargovej (sudkyne spravodajkyne) a členov senátu JUDr. Jany Kotrčovej a JUDr. Erika Vargu, v spore žalobcu: Náhradné vozidlo, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 50 496 166 právne zastúpeného: ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Tolstého 1201/20, Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanému: KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 00 585 441, o zaplatenie 216,64 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 32C/73/2024-56 zo dňa 5.2.2025 v spojení s opravným uznesením č.k. 32C/73/2024-77 zo dňa 10.4.2025, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 216,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 216,64 Eur odo dňa 27.06.2024 do zaplatenia, všetko v lehote do 3 dní po právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie vo veci aplikoval ust. § 145 ods. 2, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a článok 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, § 4 ods. 1, 2, § 11 ods. 6, ods. 7, ods. 8, § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, § 442 ods. 1 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

3. Pre súd prvej inštancie boli nespornými skutočnosťmi týkajúce sa predmetnej dopravnej nehody v zmysle žaloby, ako aj skutočnosť, že k vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla povinne zmluvne poisteného u žalovaného, uzatvorenie zmluvy o nájme s dohodnutými podmienkami, skutočnosť, že poškodený bol nútený svoje poškodené vozidlo ponechať na opravu v autoservise. Žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 27.3.2024 na náhradu škody na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a to vo výške nájomného v sume 1.124,97 Eur v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z.

4. Súd prvej inštancie primárne skúmal vecnú legitimitáciu strán sporu. Na základe predložených dokladov dospel k záveru, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 27.3.2024 je daná aktívna legitimitácia žalobcu.

5. Spornou skutočnosťou v konaní bola dĺžka prenájmu náhradného vozidla. Z oznámenia o poistnom plnení zo dňa 11.6.2024 vyplýva priznanie poistného plnenia do 25.3.2024, t.j. 8 dní. K námietke žalovaného, týkajúcej sa účelnosti a nevyhnutnosti nájmu náhradného motorového vozidla poškodeným

z dopravnej nehody, súd prvej inštancie poukázal na konštatovanie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, že rozsah náhrady, ku ktorej je škodca povinný, je obmedzený hľadiskom účelnosti. Ako vyplýva z Čestného prehlásenia poškodeného, náhradné vozidlo mal zapožičané z dôvodu, že jeho vozidlo bolo po poistnej udalosti zo dňa 6.3.2024 v autoservise až do doručenia krycieho listu poisťovňou. Zároveň prehlásil, že v uvedenom období nemal k dispozícii iné vhodné vozidlo a prenájom náhradného vozidla bol preňho nevyhnutný z dôvodu zabezpečenia podnikateľskej činnosti. Okresný súd dodal, že poškodený nezavinil poškodenie a súčasne nemal možnosť ovplyvniť dĺžku opravy, ktorá bola vykonaná v servise.

6. V konaní bolo nesporné, že k ukončeniu opravy poškodeného vozidla došlo 25.3.2024.

V posudzovanom prípade bola sporná náhrada nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla za dni 26.3.2024 a 27.3.2024, t.j. suma 216,64 Eur. Uvedená suma vyplýva zo zmluvy o nájme, ako aj z faktúry vystavenej žalobcom poškodenému (č. 03752024), v zmysle ktorých denné nájomné predstavuje sumu 108,33 Eur. Žalobca do konania predložil kópiu e-mailovej komunikácie zo dňa 26.3.2024 o 14.00 hod. (č.l. 48 spisu), t.j. deň po ukončení opravy 25.3.2024. Podľa uvedenej listiny žalovaný adresoval správu autoservisu (keďže z uvedenej komunikácie vyplýva oznámenie, že žalovaný ukončil šetrenie poistnej udalosti s tým, že krycí list bude sprístupnený najneskôr do 10 minút od zaslania správy). Okresný súd nemal pochybnosti o adresátovi tejto správy, nakoľko poisťovňa po ukončení šetrenia poistnej udalosti zasiela túto informáciu autoservisu, v ktorom sa nachádza opravované/opravené vozidlo. To znamená, že krycí list bol autoservisu doručený dňa 26.3.2024. Ďalej žalobca v konaní preukázal, že medzi sídlom autoservisu, ktorý je zároveň zmluvným autoservisom žalovaného, a sídlom poškodeného je vzdialenosť 62,5 km, pričom prekonanie uvedenej vzdialenosti v ideálnom prípade trvá cca 57 min. Autoservis bol pre servis vozidiel podľa verejne prístupných informácií o otváracích hodinách otvorený do 17 hod. (jednalo sa o bežný pracovný deň) a zároveň informácia o doručení krycieho listu mohla byť autoservisu známa dňa 26.3.2024 najskôr o cca 14.00 hod., resp. o 14.10 hod. a následne sa o uvedenej skutočnosti mohol dozvedieť i poškodený, ktorý si vozidlo vyzdvihol nasledujúci deň, t.j. 27.3.2024. Súd prvej inštancie konštatoval, že pri zohľadnení týchto skutočností v kontexte so vzdialenosťou, ktorú musel poškodený prekonať na vyzdvihnutie opraveného vozidla, súd priznal žalobcovi i nárok na náhradu nákladov spojených s prenájomom náhradného vozidla aj za deň 27.3.2024. Okresný súd poukázal na nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie.

7. Účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. Súd prvej inštancie poukázal na bod 9. Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/106/2024 zo dňa 24.9.2024, podľa ktorého odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a ods. 7 zák. č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutia plnenia v zákonom stanovenej lehote. V uvedenom bode rozsudku sa odvolací súd vyjadril i k obrane žalovaného ohľadne zadržiavania veci autoservisom s poukazom na § 151s Občianskeho zákonníka.

8. Škoda sa v tomto prípade odvodzuje od dočasnej nemožnosti poškodeného používať svoje motorové vozidlo počas doby opravy a spočíva v znížení majetkového stavu poškodeného, ktorý vynaložil vyššie náklady na vypožičanie náhradného vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by inak vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré však v dôsledku poškodenia nemohol dočasne používať. Majetkový stav poškodeného sa znižuje tým, že poškodený vynaloží náklady na prenájom náhradného vozidla a škoda tak vzniká zaplatením nákladov na požičané náhradné vozidlo. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na ustálenú prax súdov, v zmysle ktorej poškodený má nárok na náhradné vozidlo, a teda aj na náhradu nákladov nájomného voči žalovanému do momentu úhrady plnenia žalovaným (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave z 9.6.2015, sp. zn. 1Cob/85/2015).

9. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom náhradného motorového vozidla sa podľa názoru okresného súdu považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu, preukázal, že z titulu poistnej udalosti nemohol motorové

vozidlo používať. Toto sa nachádzalo v oprave, a preto počas celej nevyhnutnej doby opravy vozidla bol poškodený nútený vynaložiť náklady za nájom náhradného motorového vozidla, ktoré náklady boli nutne a účelne vynaložené, a ktoré by inak nevznikli, ak by poškodený mohol používať svoje vlastné vozidlo. Vyžadovať od poškodeného ďalšie preukazovanie potreby užívania náhradného vozidla by bolo podľa názoru súdu ďalším neúnosným zaťažovaním poškodeného. Navyše v situácii, keď poškodený nemohol vlastné vozidlo využívať nie vlastným zavinením, ale v dôsledku zavinenia inou osobou.

10. Na základe uvedených skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba je v časti o zaplatenie istiny dôvodná a žalobca má nárok na plnú sumu dohodnutého nájomného i za dni 26.3.2024 a 27.3.2024, na základe čoho priznal žalobcovi nárok na zaplatenie istiny vo výške žalovanej sumy.

11. Žalobca si uplatnil úroky z omeškania od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty na poskytnutie poistného plnenia, t.j. od 27.6.2024 do zaplatenia. Žalovaný sa dňom 27.6.2024 preukázateľne dostal do omeškania, a tak mu súd priznal i nárok na úrok z omeškania z dlžnej sumy v zmysle žaloby. Výška úroku z omeškania bola súdu prvej inštancie známa z jeho činnosti a vyplývala z času, kedy došlo k omeškaniu žalovaného. Vo vzťahu k nároku na zákonný úrok z omeškania sa okresný súd stotožnil s právnym názorom žalobcu, ktorý poukázal na ustálenú rozhodovaciu prax (nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 309/2020-33 zo dňa 14.10.2021).

12. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel, a tak žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

13. Žalovaný včas podaným odvolaním domáhal sa zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a zamietnutia žaloby v celom rozsahu, alternatívne, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Predovšetkým namietal, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie poukázal na skutočnosť, že dňa 25.3.2024 došlo k oprave poškodeného motorového vozidla a od tohto dňa už nebol žiaden dôvod na vypožičanie náhradného motorového vozidla. Súd prvej inštancie sa podľa názoru odvolateľa s odvolateľovou námietkou vôbec nezapodieval, v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie absentuje argumentácia, prečo súd prvej inštancie považoval nájom náhradného motorového vozidla za obdobie po vykonanej oprave poškodeného vozidla za dôvodný. Pokiaľ by aj žalovaný pripustil ako dôvodný nájom do doručenia krycieho listu, žalovaný nemôže byť zaviazaný na preplácanie nákladov na nájom náhradného vozidla, ktoré vznikli po dni, kedy už nič nebránilo poškodenému využívať vlastné motorové vozidlo. Podľa názoru odvolateľa súd prvej inštancie nevzal do úvahy námietku žalovaného, že poškodený nie je nútený čakať do doručenia krycieho listu, o jeho vydanie môže požiadať pred započatím opravy vozidla, resp. môže uhradiť opravu vozidla z vlastných zdrojov a následne si ju nechať preplatiť. Žalobca nepreukázal, že by poškodený nemohol niektorú z týchto možností využiť. Autoservis neinformoval poškodeného o tom, že vozidlo je opravené a jednak, že si poškodený opravené motorové vozidlo bezodkladne z autoservisu neprevzal. Absurdnosť argumentácie autoservisu, že čakajú do doručenia krycieho listu je o to väčšia, že autoservis opravujúci poškodené motorové vozidlo je zmluvným servisom žalovaného a preto neexistuje dôvod, pre ktorý by žalovaný nemal autoservisu poskytnúť poistné plnenie. Poškodený ho bezdôvodne užíval nasledujúce dva dni po tom, čo bolo jeho vlastné vozidlo opravené. V rámci dokazovania platí zásada (§ 132 v spojení s § 185 ods. 1), že každý účastník musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia; kto tvrdí, dokazuje (affirmanti incumbit probatio). Účastník musí preukázať to, čo tvrdí, len potom môže súd zobrať jeho tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. V zmysle judikátu R 7/92 je z hľadiska rozsahu náhrady škody potrebné zvažovať, či a v akom rozsahu bolo vypožičanie vozidla za úplatu s ohľadom na okolnosti konkrétneho prípadu skutočne nutným dôsledkom danej poistnej udalosti. Jej skutočným následkom pritom môžu byť náklady len v tom rozsahu, v akom boli vynaložené správne a účelne na vypožičanie náhradného vozidla, zodpovedajúceho vozidlu poškodenému. Krajský súd v Trenčíne v rozhodnutí sp. zn. 4Co/10/2020 zo dňa 11.3.2020 konštatoval, cit.: „Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho vypožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto vypožičanie sú vynaložené nutne a účelne ... Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený si náhradné vozidlo požičal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise a poškodený dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Náhradné vozidlo bolo vrátené bezodkladne po skončení opravy, preto je účelnosť jeho vypožičania jednoznačná“. Žalovaný poukázal aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/46/2024 zo dňa 27.6.2024, kde súd v odôvodnení svojho rozhodnutia odvolací súd okrem iného uviedol, cit.: „... pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku bola významná skutočnosť,

či v čase vykonania / dokončenia opravy poškodeného vozidla dňa 22.4.2021 mal poškodený možnosť získať / prevziať uvedené motorové vozidlo do svojej dispozície a toto užívať.“

15. Ďalej odvolateľ rozporoval odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie. V súvislosti s povinnosťou súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie poukázal na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR (napr. v náleze III. ÚS 119/03, I. ÚS 226/003, III. ÚS 209/04, III. ÚS 260/06, III. ÚS 36/2010, I. ÚS 114/08), konštatujúc, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

16. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu sa plne stotožňuje s vyslovenými závermi súdu prvej inštancie. Súd sa v odôvodnení rozhodnutia dostatočne zaoberal spornými skutočnosťami, argumentáciou a dôkazmi strán, pričom jednotlivé dôkazy a námietky strán sporu vyhodnotil podľa svojej úvahy. Zároveň sa vysporiadal so skutkovými a právnymi okolnosťami žalobcom uplatneného nároku. Skutočnosť, že súd nevyhodnotil dôkazy podľa predstáv žalovaného nezakladá automaticky záver o nesprávnosti týchto skutkových zistení.

17. Žalovaným produkovaná odvolacia argumentácia je v rozpore s Ústavným súdom Slovenskej republiky definovaným účelom náhradného vozidla. Poškodený bol vylúčený z možnosti užívania jeho opravovaného vozidla po celú dobu zotrvania jeho motorového vozidla v autoservise, ktoré sa dostalo do jeho dispozičnej sféry až po vystavení tzv. krycieho listu žalovaným. Žalobca poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2023, sp. zn. III. ÚS 602/2022-34. Žalobca pred súdom jednoznačne preukázal, že nájom náhradného vozidla bol v danom prípade nevyhnutný do dňa 27.03.2024. V predmetnej veci bolo tiež preukázané, že si poškodený vyzdvihol svoje opravené vozidlo nasledujúci deň po vystavení krycieho listu zo strany poisťovne.

18. Od poškodeného nemožno spravodlivo žiadať, aby prípadne za opravu motorového vozidla sám realizoval úhradu a to i s ohľadom na tú skutočnosť, že sa do celej situácie dostal nie svojim vlastným zavinením. Od poškodeného nie je možné žiadať, aby sám zo svojich finančných prostriedkov uhradil náklady spojené s opravou jeho poškodeného motorového vozidla (obdobne rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.01.2023, sp. zn. 14Cob/89/2022, zo dňa 30.04.2024, sp. zn. 6Co/77/2023).

19. Žalovaný v súdom stanovenej lehote odvoláciu repliku k vyjadreniu žalobcu nepodal.

20. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP) po zistení, že odvolanie podal subjektívne legitimovaný účastník konania (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§362 ods. 1 CSP) preskúmal rozhodnutie v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) rozsudok súdu prvej inštancie pri aplikácii § 387 ods. 1 CSP potvrdil ako vecne správny.

21. Odvolací súd po oboznámení sa s odôvodnením odvolaním napadnutého rozhodnutia, ako aj rozhodnutiu predchádzajúceho konania konštatuje, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, potrebnom na vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, vec správne právne posúdil a svoje rozhodnutie vrátane výroku o náhrade trov konania náležite odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia konajúceho súdu prvej inštancie, a preto naň v podrobnostiach poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

22. K námietke nedostatočného odôvodnenia rozsudku a porušeniu práva odvolateľa na spravodlivý proces, odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie sa jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi okolnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie podstatné a právne významné. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

23. Na dôvažok odvolací súd dodáva, že z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (obdobne rozhodnutia Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 251/03).

24. Odvolateľ ďalej namieta právny záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého nájom náhradného vozidla bolo možné považovať za primeraný/účelný až do doručenia krycieho listu. Odvolateľ zastáva názor, že účelný nájom náhradného vozidla trval len do momentu ukončenia opravy poškodeného vozidla.

25. Odvolací súd stotožnil sa so závermi súdu prvej inštancie o účelnosti doby nájmu náhradného vozidla až do momentu doručenia krycieho listu. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dopĺňa nasledovné.

26. Východiskovo je potrebné akcentovať, že účelom náhradného vozidla je eliminovať škodlivý následok spôsobenej dopravnej nehody, ktorý zasahuje do bežného života poškodeného, až do momentu, keď môže opätovne užívať svoje vlastné motorové vozidlo. V týchto prípadoch výška škody nekorešponduje iba rozsahu poškodeného vozidla, ale aj primeraným nákladom, ktoré poškodený vynaložil s cieľom eliminovať škodlivý následok.

27. Odvolací súd za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla považuje dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zák. č. 381/2001 Z.z. vybavená skončením šetrenia, oznámenia výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote.

28. Je odvolaciemu súdu známou obchodnou praxou, že autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo (len) až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu, preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že cenu opravy vozidla v konkrétnej výške zaplatí. Odvolací súd nesúhlasí s obranou žalovaného, že uvedené svedčí o neoprávnenom zadržovaní vecí autoservisom vo vzťahu k ešte nesplatenj pohľadávke (§ 151s OZ). Uvedené podľa mienky odvolacieho súdu svedčí predovšetkým o danosti tzv. funkčnej synalagmy, v danom type záväzkovo-právnych vzťahov. Je potrebné mať na pamäti, že okrem prípadov, keď vzájomná podmienenosť práv a povinností vyplýva priamo zo zákona (napr. § 457 OZ) ide v občiansko-právnych vzťahoch o vzájomnú podmienenosť plnenia i tam, kde táto vyplýva z dohody účastníkov. Bolo by naivné domnievať sa, že poškodený (v pozícii spotrebiteľa) by bol schopný „vyjednať si“ výnimku z danej obchodnej praxe, t.j. odovzdanie vozidla autoservisom pred úhradou (resp. prísľubom úhrady) ceny opravy. Nemožno ani spravodlivo po poškodenom žiadať, aby si na území SR dohľadával autoservis, ktorý takéto (bežnej obchodnej praxi) zodpovedajúce dojednanie v rámci zmluvného vzťahu neuplatňuje. V tomto smere teda nemožno poškodenému ani pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti (§ 415 OZ), t.j. povinnosti správať sa tak, aby škoda nevznikla (v danom prípade aby sa škoda nenavýšovala).

29. V prejednávanom prípade nebolo preukázané, že by došlo k prerušeniu príčinnej súvislosti medzi spôsobenou dopravnou nehodou a škodou poškodeného (nákladmi za nájom náhradného vozidla v období od jeho zapožičania do doručenia krycieho listu) inou „škodovou udalosťou“, ktorú by bolo možné pričítať úmyselnému či nedbanlivostnému konaniu poškodeného či tretieho subjektu (napr. servisu). Iná by bola situácia, ak by poškodený užíval náhradné vozidlo aj po doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti porušením všeobecnej prevenčnej povinnosti poškodeného správať sa tak, aby škoda nevznikla/škoda sa nenavýšovala) alebo ak by servis zadržieval vozidlo po uhradení ceny opravy, resp. doručení krycieho listu (prerušenie príčinnej súvislosti neoprávneným konaním servisu) atď. Záverom je potrebné akcentovať, že žalovaný nenavrhoval pred súdom prvej inštancie vykonať žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať prerušenie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a uplatňovanou škodou.

30. Napokon pre úplnosť odvolací súd dodáva, že uvedený záver zodpovedá i teórii tzv. adekvátnej príčinnej súvislosti. Podľa teórie adekvátnej príčinnej súvislosti je škoda v konkrétnom prípade spôsobená protiprávnym úkonom alebo zákonom kvalifikovanou škodovou udalosťou vtedy, ak protiprávny úkon (kvalifikovaná udalosť) je nielen podmienkou vzniku určitej škody, ale má zároveň podľa obvyklého (prirodzeného) chodu veci i podľa všeobecnej skúsenosti spravidla za následok spôsobenie tejto škody. Vylúčené sú preto také atypické následky konania škodcu, ktoré sú z hľadiska škodovej udalosti pre vzniknutý následok podľa všeobecných životných skúseností ľahostajné a ktoré sa podieľali na vzniku škody iba prostredníctvom nezvyčajného reťazenia okolností. Škodca teda zodpovedá iba za „adekvátne“ spôsobenie škody, teda za všetky negatívne následky svojho konania, s ktorými sa vo všeobecnosti a podľa normálneho priebehu veci mohlo a malo počítať.

31. V danom prípade mohol škodca počítať s tým, že negatívnym dôsledkom jeho konania bude nielen škoda na vozidle ale aj náklady za prenájom náhradného vozidla, ktoré vzniknú poškodenému, a to v rozsahu primeranom typu vozidla, mieste a času jeho zapožičania a podmienkam zodpovedajúcim obchodnej praxi v danom sektore podnikania. Škoda (t.j. aj nájom náhradného vozidla od jeho opravy do úhrady ceny opravy, resp. doručenia krycieho listu) bola pre škodcu za daných pomerov (všeobecne zaužívanej obchodnej praxe servisov) predvídateľná.

32. Pokiaľ ide o poukaz žalovaného na rozhodnutia Krajských súdov v Žiline a Trenčíne, ktorých závery citoval v odvolaní, odvolací súd poukazuje naproti tomu na neskôr prijatý Nález Ústavného súdu SR č.k. III. ÚS 602/2022-34 zo dňa 16.2.2023, v ktorom sa ústavný súd priklonil k záveru o potrebe považovať náklady za nájom náhradného vozidla za účelne vynaložené až do momentu, kedy sa opravené vozidlo dostane do dispozičnej sféry poškodeného na ďalšie použitie. Ústavný súd na podporu svojich záverov v danej veci v bode 23. nálezu uviedol: „Doba nájmu, za ktorú možno žiadať náhradu sa spravuje podľa doby nevyhnutnej opravy alebo obstarania náhrady. Do doby nájmu treba započítať napr. dobu vystavenia posudku o škode a čas komunikácie s poisťovňou škodcu, nevyhnutnú dobu čakania na termín opravy, primeranú lehotu na rozhodnutie o tom, či sa škoda nahradí opravou alebo obstaraním nového vozidla. Aké časové obdobia sú primerané, závisí od okolností jednotlivého prípadu. Ak poškodený preukázateľne nemá prostriedky na financovanie kúpy náhradného auta alebo jeho opravy, treba dobu nájmu priznať až po výplatu náhrady za spôsobenú škodu“.

33. Odvolací súd na margo argumentu žalovaného, že poškodený mohol uhradiť opravu vozidla z vlastných zdrojov a následne si ju nechať preplatiť, nad rámec zdôrazňuje, že pokiaľ by aj poškodený disponoval určitou disponibilnou finančnou rezervou, na účely krytia nahodilých udalostí, nemožno podľa mienky odvolacieho súdu spravodlivo žiadať, aby táto bola použitá poškodeným práve na (hoc dočasné) prekrytie nákladov škody škodovej udalosti zavinenej tretím subjektom. Iná by bola situácia, ak by poškodený bol natoľko solventný, že by nebol „odkázaný“ na vystavenie krycieho listu poisťovňou a kedy by úhrada i tak vysokej ceny opravy nijak neobmedzovala poškodeného v bežnom fungovaní. V konaní však nebolo žalovaným tvrdené a preukázané a ani inak nevyšlo najavo, že poškodený s ohľadom na svoje majetkové a finančné pomery bol schopný bezproblémovej úhrady ceny opravy z vlastných zdrojov.

34. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať si svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie plynie, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 18.03.2024 do 27.03.2024, kedy po doručení krycieho listu bolo servisom žalobcovi vrátené. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú boli náklady – nájom náhradného vozidla vynaložené účelne. Súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, že je plne odôvodneným priznať žalobcovi náhradu za nájom vozidla do dňa 27.3.2024. Náležite dôvodil, že medzi sídlom autoservisu, ktorý je zároveň zmluvným autoservisom žalovaného, a sídlom poškodeného je vzdialenosť 62,5 km, pričom prekonanie uvedenej vzdialenosti v ideálnom prípade trvá cca 57 min. Autoservis bol pre servis vozidiel podľa verejne prístupných informácií o otváracích hodinách otvorený do 17 hod. (jednalo sa o bežný pracovný deň) a zároveň informácia o doručení krycieho listu mohla byť autoservisu známa dňa 26.3.2024 najskôr o cca 14.00 hod., resp. o 14.10 hod. a následne sa o uvedenej skutočnosti mohol dozvedieť i poškodený, ktorý si vozidlo vyzdvihol nasledujúci deň, t.j. 27.3.2024. Súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru, podľa ktorého pri zohľadnení týchto osobitných skutočností v kontexte so vzdialenosťou, ktorú musel poškodený prekonať na vyzdvihnutie opraveného vozidla, je dôvodné priznať žalobcovi nárok na náhradu nákladov spojených s prenájmom náhradného vozidla aj za deň 27.3.2024.

35. Je nepochybné, že poškodený nemôže nijakým spôsobom ovplyvniť dĺžku doby, po ktorú je poškodené vozidlo v autoservise. Žalobca v konaní jednoznačne preukázal, po akú dobu sa poškodené motorové vozidlo nachádzalo v autoservise za účelom jeho opravy, pričom je nutné tiež poukázať na skutočnosť, že bol to práve poškodený, ktorému bol tento stav vnútený bez jeho zavinenia a kedy sa ocitol v situácii, kedy nemohol využívať svoje motorové vozidlo. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na aktuálny nález Ústavného súdu SR č.k. I. ÚS 291/2025-56 zo dňa 06.08.2025, v ktorom ústavný súd zrušil rozsudok Krajského súdu v Žiline, pretože sa odklonil od rozhodovacej praxe, čím narušil princíp právnej istoty. Ústavný súd v predmetnom náleze v bode 38. uviedol, že: „Dôležitým kritériom na posúdenie primeranosti a účelnosti užívania náhradného vozidla môže v okolnostiach prípadu byť doručenie oznámenia o ukončení likvidácie (ukončenie šetrenia) škodovej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, keď poškodený ich prijatím (až) získa možnosť využívať hodnotu, ktorú pred škodovou udalosťou plnohodnotne realizoval využívaním poškodeného vozidla.“

36. Zotrvanie motorového vozidla poškodeného v autoservise je priamym a bezprostredným následkom konania poisťovne žalovanej, poškodený nemá žiaden dosah na trvanie opravy motorového vozidla, či na doručenie krycieho listu zo strany poisťovne. Užívanie opraveného motorového vozidla mu umožňuje

autorizovaný autoservis, ktorý je zmluvným partnerom poisťovne (žalovanej), až keď sú mu nahradené náklady spojené s vykonanou opravou motorového vozidla, na ktorých úhradu je zaviazaná poisťovňa. 37. Prevádzkyschopnosť opraveného vozidla poškodeného dňom zavŕšenia jeho opravy nepredstavuje odstránenie príčiny, pre ktorú nemohol poškodený svoje motorové vozidlo užívať; škodová udalosť je sanovaná až ku dňu, kedy poškodený môže svoje opravené motorové vozidlo opäť užívať, a to jeho vydaním zo strany autoservisu. K uvedenému momentu sa stáva ďalšie užívanie náhradného vozidla neúčelným. Ak autoservis vydá opravené vozidlo po úhrade nákladov na opravu motorového vozidla, resp. doručení krycieho listu zo strany poisťovne, a žalobca preukáže súdu, kedy poškodený odovzdal poškodené vozidlo autoservisu a kedy mu bolo opravené motorové vozidlo vrátené, ide o unesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu na preukázanie účelu náhradného vozidla, a teda nároku na náhradu nákladov spojených s jeho prenájmom.

38. Autoservis je zodpovedný za riadne a včasné plnenie svojmu zmluvnému partnerovi, ktorým je poisťovňa. Zodpovednostný vzťah medzi autoservisom a poisťovňou vzniká v dôsledku vzniku nákladov, ktoré poisťovňa musela znášať pre porušenie jeho povinností. Táto zodpovednosť však nevyklučuje vecnú súvislosť medzi pôsobením prvotnej príčiny, a to škodovej udalosti, so vznikom škodového následku, ktorým je vznik nákladov na prenájom náhradného vozidla pre nemožnosť užívania vlastného poškodeného vozidla poškodeným, ktoré sa za účelom vykonania jeho opravy nachádza v autoservise. Ide tak o škodu, ktorá je adekvátnym dôsledkom protiprávneho konania, a to podľa všeobecnej povahy, obvyklého chodu vecí a skúseností.

39. Vyššie vyslovené závery podľa názoru odvolacieho súdu nachádzajú v určitej miere oporu aj v existujúcich inštitútoch súkromného práva, a to zádržnom práve, tak ako je prezumované § 151s Občianskeho zákonníka, na ktoré (aj keď nie pri úplne identických východiskách) poukazoval aj súd prvej inštancie. Zádržné právo vzniká na základe jednostranného právneho úkonu zadržiateľa (veriteľa), ktorým je faktické zadržanie veci. Predpokladom na realizáciu jednostranného právneho úkonu je existencia splatnej peňažnej pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, ako aj to, že hnutelná vec, ktorá má byť zadržaná, je v reálnej dispozícii veriteľa, t. j. veriteľ má nad ňou faktickú moc. Zádržné právo je potom inštitútom, ktorý sa často využíva napríklad pri zmluve o úschove, zmluve o dielo, ale aj pri uplatnení nároku zo zodpovednosti za vady a podobne. V kontexte vyššie uvedeného je potrebné podľa názoru odvolacieho súdu nahliadať na proces odškodňovania škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla tak, ako ho prezumuje zákon č. 381/2001 Z. z., čo sa v reálnom živote prejavuje napríklad v tom, že poškodený si dá vykonať opravu svojho motorového vozidla v zmluvnom/partnerskom servise poisťovateľa škodcu, a že splnomocní príslušný servis na zastupovanie voči poisťovateľovi škodcu, čoho reálnym odzrkadlením je práve to, že zmluvný servis nezasiela faktúru, ktorou vyúčtuje cenu opravy priamo poškodenému ako objednávateľovi opravy, ale priamo poisťovateľovi škodcu, a tento následne vykoná úhradu. Napriek tomu, že žalovaný sa v prejednávanej spore snaží navodiť dojem, že on nijakým spôsobom nezasahuje do realizácie práv a povinností, ktoré sú obsahom právneho vzťahu poškodeným a zmluvným servisom, jeho ingerencia (daná spoluprácou so zmluvným servisom na báze likvidovania škody vzniknutej prevádzkou motorového vozidla) je týmto jednoznačne daná. V tejto súvislosti je potrebné si uvedomiť rozdielnosť postavenia žalovaného (ako poisťovateľa škodcu), ktorého si poškodený sám neurčuje, nakoľko povinnosti žalovaného vznikajú v dôsledku škodovej udalosti zavinenej škodcom (poisteným), a ktorý tým vstupuje do vzťahu s vymedzeným rozsahom práv a povinností s poškodeným „nútene“ v dôsledku vzniku poistnej udalosti (tak ako ich prezumuje zákona č. 381/2001 Z.z.) a postavenia autoservisu, ktorý vstupuje do vzťahu s poškodeným na (dobrovoľnom) zmluvnom základe (na základe voľby poškodeného), ktorý je výsledkom kontraktáčného procesu s určitým obsahom. V kontexte uvedeného by potom úvaha, ktorá by rozlišovala dôvodnosť (príp. rozsah) nároku na náhradu škody súvisiacej s nájmom náhradného motorového vozidla poškodeným aj vo vzťahu k dĺžke doby medzi ukončením opravy motorového vozidla poškodeného a vydaním krycieho listu/vykonaním úhrady zo strany poisťovne výlučne v závislosti od toho, či by bol príslušný autoservis oprávnený uplatniť voči poškodenému zádržné právo, vyznela nesystematicky, nakoľko dôvodnosť nároku by bola podmienená tým, aké zmluvné podmienky by si poškodený v rámci kontraktáčného procesu s autoservisom vyjednal. Akceptujúc výklad žalovaného by si potom poškodený „musel“ dojednať so servisom také zmluvné podmienky, ktoré by ukladali servisovi povinnosť vydať mu motorové vozidlo po oprave aj bez zaplatenia ceny opravy/vydania krycieho listu (uvedený výklad by potom napr. de facto vylučoval možnosť uplatnenia zádržného práva zo strany servisu), čo by servis pri uzatváraní zmluvy o oprave nebol povinný akceptovať, a prípadné nevyjednanie takých podmienok opravy zo strany poškodeného, s ktorými by poisťovateľ škodcu súhlasil, by potenciálne viedlo k ďalším sporom medzi poškodeným a poisťovateľom, týkajúcim sa námietok voči voľbe toho ktorého servisu zo strany poškodeného a poškodený by sa stal do určitej miery „rukojemníkom“ poisťovateľa škodcu na

strane jednej a servisu na strane druhej. Argumentácia žalovaného v intenciách uvedeného vyznieva jednostranne a nereflektuje na skutočnosť, že servis je (vo všeobecnosti) oprávnený či už na zmluvnom základe, resp. ex lege, oprávnený zadržať motorové vozidlo do vykonania úhrady opravy. Odvolací súd potom v základe nevidí dôvod, aby zo strany zmluvnej poisťovne nedošlo k nahradeniu dodatočných nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla poškodenému partnerským servisom až do úhrady náhrady škody, príp. vydania krycieho listu.

40. Pri posudzovaní účelnosti nájmu motorového vozidla aj v kontexte celkovej dĺžky tohto nájmu je potrebné vychádzať predovšetkým zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať si svoje motorové vozidlo. Z dôkazov vykonaných súdom prvej inštancie plynie, že motorové vozidlo poškodeného bolo v servise od 18.03.2024 do 27.03.2024, kedy po doručení krycieho listu bolo servisom žalobcovi vrátené. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by príčinná súvislosť medzi škodovou udalosťou (dopravnou nehodou) a škodou bola prerušená, a preto celú uvedenú dobu možno považovať za dobu, po ktorú boli náklady – nájom náhradného vozidla vynaložené účelne.

41. Odvolací súd ako vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP) potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania, ktorý plne zodpovedá procesnému úspechu strán konania a zákonným ustanoveniam v ňom uvedeným a ktorý ani nebol spochybnený žiadnymi odvolacími námietkami.

42. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP tak, že priznal žalobcovi ako úspešnej procesnej strane nárok na ich náhradu v celom rozsahu proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal. O výške náhrady trov tohto štádia konania rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdny úradník súdu prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

43. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

(§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)